

Elutazott hazánkba a grúz kulturális küldöttség

Szombaton elutazott hazánkba a Szovjet–Magyar Baráti Társaság grúz tagozatának küldöttsége, amely *Usangi Oboladzenak*, a Grúz SZSZK oktatásiügyi minisztere első helyettesének vezetésével a grúz kulturális napok alkalmából tartózkodott Magyarországon.

A vendégeket a Férihegyi repülőtérén Mihályfi Ernő, a Magyar–Szovjet Baráti Társaság elnöke búcsúztatta.

A MÁV őszi teljesítménye napi 2 ezer 500 szerelvény

Tegnap reggel megindultak a cukorvonatok. A vasút eddigi történetében egyedülálló szállítási feladat végrehajtásába fogott a MÁV: négy hónap alatt 38 millió tonna árut kell megemlíni, lerakni, elszállítani.

A MÁV ezt a gigantikus őszi csúcsteljesítményt csak úgy végezheti el, ha partnerei, a szállítató miniszteriumok vállalatai megértően segítik, s az együttműködés, a szervezés óramű pontosságú lesz. A vasút „házon belüli”

gondja lesz: mozdonyait, vagonjait a lehető legjobb állapotba hozni, abban tartani, s hogy a legkitűnőbb összhangban dolgozzák a két „hó-rukk!”-szolgálat: a vontatás és a forgalom.

Az őszi csúcsgazdálkodás teljes üzemében naponta 17 ezer vagon kell megrakni áruval, vasárnap 12 ezret. Hétköznaponként 2500 tehervonat mozdul meg az országban a nyár termésével, az ipar nyersanyagaival.

Száztizenháromezer ügy

Milyen a Szeged m. j. városi tanács ügyintéző munkája?

A Minisztertanács augusztus 12-i ülésén megtárgyalta a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnökének jelentését arról, hogyan intézik a tanácsok és más állami szervek a lakosság beadványait, hivatalos ügyeit. A Minisztertanács a jelentés és a vita alapján — mint lapunkban közöltük — több határozatot hozott az állami ügyintéző munka további javítására.

A Dél-Magyarország munkatársa felkereste hivatalában dr. Csikós Ferencet, a Szeged m. j. városi tanács végrehajtó bizottságának titkárát, és tájékoztatást kért tőle a tanács ügyintéző munka helyi tapasztalatairól, illetve a további tervekről.

● **Hogyan javult a tanács ügyintéző munkája, s döntéseivel kapcsolatban milyen arányú a fellebbezések száma?**

— A tanács szervek ügyintéző munkája igen fontos része a tanács végrehajtó bizottsága irányító tevékenységének. Nagy gonddal ügyelünk arra, hogy az államigazgatási szerveknek ez a munkája állandóan tökéletesedjen. Évenként értékeli a végrehajtó bizottság az ügyintézés tapasztalatait, és határozatokat hoz a soronkövetkező feladatok megoldására, előfeltételeinek megteremtésére. A kérdéssel ezenkívül az apparátuson belül is egy-egy évben több ízben foglalkozunk. Ez év tavaszán például a tanács igazgatási szervek valamennyi dolgozójának részvételével tartottunk munkaértekezletet, amelyen az ügyintéző tevékenységéről volt szó. Megállapítottuk, hogy a törvények alkalmazása, az állampolgárok ügyeinek intézése ma már megíti a kívánt színvonalat, ugyanakkor a jelentős ügyiratforgalom és az ügyfelek növekvő száma nehezíti az apparátus feladatainak elvégzését.

— 1964-ben 112 ezer 713 ügyben, 1965-ben pedig 113 ezer 105 ügyben kellett intézkednünk. Ez azt jelenti, hogy évenként a város szinte minden lakosának volt problémája, amivel foglalkoztunk. Az ügyek több mint 96 százaléka első fokon lezárult, a többit az ügyfelek megfellebbezték. A fellebbezések jelentős része is végül az elsőfokú döntéseknek megfelelően intéződött el. Az eredeti intézkedést csak elenyésző számú ügynél kellett megváltoztatni, ezeket is a mindennapi élet változásai miatt.

— Ezzel kapcsolatban fontos megemlíteni, hogy a konkrét ügyek intézése során fokozottan törekszünk a törvényesség és a humanitás összehangjának érvényesítésére. Elvárjuk az apparátus

dolgozóitól, hogy az ügyeket, amelyekkel foglalkoznak, részleteiben is ismerjék meg, az összefüggéseket tájékozottan fel és éljék át a problémákkal küzdő emberek és családok adott helyzetét.

● **Voltak-e és vannak-e olyan ügyek, amelyek indokolatlanul sok időt és energiát kötnek le, sok költséget emésztnek fel?**

— Ez a probléma nem újkeletű és nézetem szerint még egy ideig állandó gondot fog okozni a helyi igazgatásnak. Számtalan példát lehetne felsorolni arra, hogy sokan általuk is eleve kilitástalannak tartott ügyekben kérnek jogtalan támogatást, kötnek le ügyintézőket, veszik el az időt mások fontos, s valóban jogos sérelmeinek gyorsabb orvoslásától.

— Vannak azonban olyan esetek is, amelyekben egyes szervek hivatalos kérései okoznak felesleges munkát apparátusunk dolgozóinak. Csupán egy példával illusztrálom ezt a megállapítást: a személyazonossági igazolványokban feltüntetett adatokat sok helyen nem fogadják el, ugyanazokról az adatokról egyes hivatalok, szervek még külön tanácsigazolást is kívánnak. Sőt, olyan tényekről is a tanácsigazoláshoz ragaszkodnak, amelyekkel illetékesekből is rövidebb úton, könnyebben megadható a munkaadó, ahol a dolgozó állandó munkaviszonyban van. Egy-két helyi kezdeményezés már van arra, hogy egyszerűsítésekkel könnyítsék az ügyintézést. A problémát racionálisan azonban csak az országos főhatóságokkal együttműködve, általános szabályozással lehetne megnyugtatóan rendezni.

● **Bevált-e az a módszer, hogy egyszerűbb hatósági igazolásokat a lakóbizottságok adhatnak ki?**

— Lakóbizottságaink fiatal intézményei a város lakosságának és az alig féleves munka eddig is azt bizonyítja, hogy a társadalom segítése igen nagyjelentőségű a problémák megoldásában. A lakóbizottságok további működésében igen fontosnak tartjuk azt, hogy a területükhöz tartozó lakosságot tájékoztassák a szocialista együttélés szabályairól, oktatassák ki őket jogaira és kötelességeikre.

— A lakóbizottságoknak az igazolások kiadásával végzett munkája könnyebbé teszi az államigazgatási szervek ügyintézését és ugyanakkor egyszerűsíti és gyorsítja a lakosság ilyen igényeinek a kielégítését. A megyei jogú városi tanács rendelete és az ezzel kapcsolatos végrehajtó bizottsági határozat szerint lakóbizottságaink jelenleg tizenhét fajta olyan igazolást adhatnak, amelyet korábban csak az államigazgatási szervektől lehetett megkapni. Egyelőre a kiadható igazolások körét nem bővítjük, mert az a vélemény, hogy a fiatal szervezet, amely feladatainak végzésében igen jól indult, még további megerősítésre

szorul, hogy feladatai növekedhessenek.

● **A törvényben előírt 30 napos határidő alatt teljesíti-e a közigazgatási apparátus az ügyek intézését?**

— Tapasztalataim szerint ma már az ügyek döntő többségében betartható a 30 napos ügyintézési határidő. Egyes esetekben erre objektíve nincs lehetőség, amikor például az ügy jellegénél fogva hosszadalmas előmunkát, más szervek közreműködése is szükséges. Az ilyen bonyolult problémák száma azonban elenyészően csekély. Ha viszont olyan ügyek intézése késik, amelyeknek késedelme nem indokolt — elvettve akad ilyen eset is —, a mulasztók ellen fellépünk, illetve igazgatási osztályaink a rendszeres ellenőrzéssel igyekeznek megakadályozni az ügyek intézésének határidőn túli elhúzódtását.

— A Minisztertanács ide vonatkozó határozatainak végrehajtása minden bizonyítást nélkülözve a munkánk javulását is eredményezni fogja, s mi ezeknek a határozatoknak a végrehajtásáért mindent megteszünk.

A szocializmus távlatai

Ha valakitől megkérdeznénk, mikor és milyen körülmények között hallott először a szocializmusról, azt hiszem senki se tudna erre pontos választ adni. Pedig a szocializmus ma embermilliók jelszava, gyakorlata, életformája — vagy vágyálma. Szocialista világszisztemről beszélünk, amelybe már 14 ország, több mint egymillió lakossal tartozik. Szocializmusról beszélnek sok, nemrég felszabadult volt gyarmati országban is. De a „nemzetiszocializmus” átkos megjelölését használva, ezt a jelszót meg a népiért, kegyetlen fasiszta rendszerek is kisajátították, mert ők is tudták, hogy a szocializmus iránt mély vonzalom él a népekben. Sokféle szocializmusról beszélnek tehát ma a világban és sokféle élnek még ma is vissza a szocializmus jelszavával. A szocializmus tekintélye fél évszázad alatt akkorát növekedett, hogy — amint egyik politikus mondotta — „virgázzba állnak a nyugati diplomaták, ha szól az Internacionale”. Másrészt a szocializmus tartalma is gazdagodott annak következtében, hogy világszisztemré vált, másrészt a legkülönbözőbb társadalmi-gazdasági színvonalon álló, a legkülönbözőbb nemzeti, vallási hatások meglete közepette élő népek keresik sok országban a szocializmus felé vezető utat. Ezért a marxisták — leninisták a szocializmus konkrét jelentését egy-egy ország sokrétű, az adott ország társadalmi-gazdasági állapotát figyelembe vevő vizsgálata alapján minősíthetik helyesen.

De most nem is ezekről a problémákról, hanem a mi szocializmusunkról akarunk beszélni. Aki azt állítja, hogy Magyarország a felszabadulás óta eltelt két évtized alatt nem változott a társadalomtudomány felfogása a szocializmus mibenlétét, tartalmát

illetően, az elszakadt a realitástól. Hiszen tény, elméletileg, legáltalánosabban most is azt mondhatnánk arra a kérdésre, hogy mi is az a szocializmus, hogy: a kommunista társadalom első foka, amely a termelési eszközök szocialista tulajdonviszonyán áll, szüntelenül fejleszti a termelőerőket, s ennek megfelelően a termelési viszonyokat, kulturális forradalmat hajt végre és szüntelenül emeli a dolgozó nép jólétét stb. De ez nem kielégítő válasz, hiszen ezek után nyomban következnek a kérdések: hogyan, milyen módszerekkel érhető el leg hamarabb és legteljesebben a kitűzött cél; a termelőerők és az életviszonyok milyen fejlettsége szükséges ahhoz, hogy azt mondassuk, ez már a szocializmus; az emberi tudat milyen tartalmára mondhatjuk, ez már szocialista; s mindehhez mennyi idő szükséges? Lám, e sok kérdés közül egyre is nehezebb a felelet, nemhogy az összesre gyorsan válaszolhatnánk!

Volt egy időszak, amikor úgy képzeltük, a szocializmus teljes felépítése pontosan, szinte dátumra meghatározható. Ennek megfelelő programot is dolgoztunk ki. A megvalósítás első szakaszában azon kiderült, hogy a kitűzött cél sokkal bonyolultabb, sokkal nehezebb, sokkal hosszabb időt igényel, az élet természetes rendje szerint annyi be nem tervezhető akadály merül fel, hogy a pontosan megjelölt idő alatt célunkat nem tudjuk elérni. Sokféle oka volt ennek. Elsősorban, mert kész recept egyetlen ország rendelkezésére sem áll. A szocializmus nem jár kitaposott ösvényeken, az utat minden ország munkásszótálynak, népének magának kell kitaposnia. S a szocializmus, mint megvalósult gyakorlat még csak alig néhány évtizedes múltra tekinthet vissza. A kapitalizmus — a kezdetől a hanyatlásig — több évszázadot élt már meg, mégis mennyi, de mennyi eltérés van — jelentkezés, módszer, színvonal stb. tekintetében — az egyes tőkés országok társadalmi-gazdasági berendezkedése között. A szocializmus érdekében végzett munka — harc, az élet bonyolult, elmentmondások sokaságával találkozunk utunk során, amelyek megoldásához a válasz csak nagy általánosságokban ismert, a konkrét megoldást magunknak kell megkeresnünk. Az út — a fejlődés törvényszerűségeinek megfelelően — nem egyenesen ível felfelé, emelkedések és visszaesések szegélyezik ezt az utat, de a tendencia előremutat, a társadalom előre fejlődik, munkásunkat hatalmas sikerek, nagy eredmények jelzik. S a két évtizedes munka során — miközben a szocializmus eszméjéből gyakorlat lett — magunk is tanultunk: gazdagodtunk az építés sok tapasztalatával és megtanított bennünket az élet arra, hogy ne nézzük vágyainkat realitásnak, két lábbal álljunk a földön és a földi realitásból induljunk ki minden döntésünkönél.

A szocialista építés előrehaladását mindenki elsősorban saját sorsán, saját életének javulásán mérje le. Saját sorsunk változásait legjobban egy-egy évtized táv-

latában láthatjuk. S noha senki sincs megelégedve az-
al, ami ma már megvan, de társadalmi méretekben, minden család életében az előrehaladás tagadhatatlan. Mégis egyesek azt mondják, hogy a szocializmus jelszava sokat veszített vonzásából, mert nem adja azt, amit e fogalomtól a tömegek vártak. *Nem a jelszó kopott meg, hanem a jelszó valódi tartalma lett reálisabb.* Hiszen igényt mi sem könnyebb. Egycsapásra tíz-szer olyan népszerű lenne pártunk és kormányunk, ha kijelentené a fizetések megsokszorozódását, a korlátlan bőséget és így tovább. Kijelentésből azonban még nem lesz se több élelem, se több lakás se magasabb életszínvonal. Mindezt egyesegyedül a munka és a nép munkáját irányító helyes kormányzás valósíthatja meg.

Most, hogy készülünk az MSZMP IX. kongresszusára és a párt-szervezetekben hozzákezdnek ismerkedni a kongresszusi irányelvekkel az első, a legjelentősebb ami szembeötlő: *a párt által a VIII. kongresszuson kitűzött politikai irányvonal a gyakorlatban helyesnek bizonyult, ezen az úton kell haladnunk, figyelembe véve természetesen, hogy közben az élet is előrehaladt, azok a feltételek is változtak, amelyek között a szocializmus teljes felépítéséért a harcot tovább folytatjuk.* Kijelentjük, hogy ez a program? Csak a kis-hitűeket! Hát volt-e már egyetlen olyan társadalom, amely alig egy emberöltőn át létrejött, kiteljesedett és a kész számára eredményeket hozott? Ilyen társadalom nem volt, csak egy van: a szocializmus!

Ez a társadalmi igazságosság jelszavát írta zászlajára. E jelszó nem valósult meg még következetesen, hiszen ez is harc, amelynek során társadalmi méretekben meg kell küzdenünk a szembehaladt erővel, a társadalmi igazságtalansággal. De már eddig is, ezután pedig még inkább e harcban a szocializmus kerül ki győzedelmesen! Nem mondhatjuk, hogy a szükséglethez képest elég fejlett ma már szocialista iparunk; ahogy szeretnénk, úgy dolgozik már szocialista mezőgazdaságunk; azt sem, hogy valóban szocialista viszonyok uralkodnak ma már életünk minden vonatkozását; vannak még nehezen élő rétegek hazánkban, van még jelentős különbség falu és város között és így tovább. Ezek mind-mind olyan kérdések, amelyekre csak ez lehet a válasz: ezeket — és a többi problémát is — sikerrel meg fogjuk oldani!

Ezért jut el társadalomunkban — a kommunizmuson kívül egyre több pártion kívüli is — a szocializmus megismeréséig. Ahhoz a felismeréshez, hogy a szocializmus megvalósítása, kiteljesítése egész népünk érdekében áll, s e megismerésen és felismerésen keresztül aztán milliók jutnak el a helyeslési és az aktív cselekvésig. Viszont minél szélesebb társadalmi rétegek vesznek részt tudatosan a szocializmusért folyó harcban és munkában, annál közelebb érünk céljainkhoz, annál nagyobbak lesznek sikereink. De idő, türelem és munka kell ehhez!

RÁCZ LAJOS

Az emberiség küldöttei

Az ENSZ jogi bizottsága mintegy diplomáciai státuszt biztosított az űrhajósoknak. Meghatározása szerint az űrhajósok az emberiség kül-

döttei a Kozmoszban. Kényszerleszállás esetén minden államnak segítyt kell nyújtania nekik és a lehető leggyorsabban haza kell szállítani őket. (MTI)



(Somogyiné felv.)

A Szegedi Hangszergyár, mely sikeresen szerepelt az ipari kiállításon, már a jövő évre készül. A kereskedelem képviselőinek szeptemberben mutatja be új gyártmányait,

köztük a képünkön is látható gitárt. A kitűnő formájú, ezüstösen zengő hangszer bizonyára tetszést arat — s megrendelést szerez a gyár számára.